

Liturgie

Psalm 19: 4

Psalm 143: 2, 10

Gezang 13: 4, 5

Psalm 75: 1, 6 (na belijdenis van geloof)

Gezang 39; 1, 6

Schriftlezing: Romeinen 6: 1-14

Tekst: **HC Zondag 33**

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

In de vorige zondag kwam de bekering al aan de orde. In het slot van Zondag 32. Toen werd vooral de noodzakelijkheid benadrukt en werd van de ondankbaren, dat is van de onbekeerden, gezegd dat zij zonder bekering en zonder een dankbaar leven het koninkrijk van God niet binnen zullen gaan.

Met andere woorden, wie niet leeft, en zich niet gedraagt als een kind van het koninkrijk, zal het uiteindelijk ook niet beërven.

Dankbaarheid en bekering horen bij elkaar.

Een leven in dankbaarheid, is een leven in de bekering.

Zoals de dankbaarheid iets is van elke dag, zo is ook de bekering waar Zondag 33 nu op doorgaat, iets van elke dag.

En niet alleen voor de ondankbaren, maar voor alle mensen.

Elke dag gelovig leven uit Christus dood en opstanding.

Thema: Gelovig leven uit Christus' dood en opstanding

- 1. Sterven en opstaan met Christus**
- 2. Sterven en opstaan door Christus**

1. Sterven en opstaan met Christus

Waarin bestaat de ware bekering van de mens, de mens!?

Bekering geldt niet alleen hen die in grote zonden leven, maar ook hen die gerechtvaardigd uit het geloof, vrede hebben bij God, door de Heere Jezus Christus. Want alle mensen, gelovig of ongelovig, bekeerd of niet bekeerd, zijn en blijven tenslotte zondaren.

Ook een christen kent zonden.

Er zal vandaag niemand zijn die dat zou ontkennen.

Alle mensen zijn in zonde ontvangen en geboren. En alle mensen kennen zonden in hun leven waar zij zich van moeten bekeren. Elke dag weer.

Maar is er dan geen verschil vraagt u? Maakt het dan niet uit of je gelovig bent of ongelovig als het gaat om onze verhouding ten opzichte van de zonde?

Oh ja. Natuurlijk wel. En of dat verschil maakt!

Dat is nu precies wat de apostel Paulus aan de gelovigen in Rome duidelijk maakt in hoofdstuk 6 van zijn brief.

De apostel Paulus laat daar namelijk zien dat er in het leven van de gelovigen, als het gaat om de dagelijkse bekering, wel degelijk iets veranderd is.

Maar niet alleen wat betreft de praktijk van hun leven, maar ook hoe zij zichzelf moeten zien ten opzichte van de zonde.

Daar is wat veranderd ten aanzien van hun positie. En daar willen wij nu eerst bij stilstaan gemeente, om vervolgens daarna, vanuit die veranderde positie, te zien wat de Heere nu van u en mij vraagt in het leven van de dagelijkse bekering.

En die verandering bij de gelovige heeft alles met Christus te maken. Daar is namelijk nauwe betrokkenheid, verbondenheid tussen de gelovige en Christus. Paulus gebruikt 2 beelden om dat te verduidelijken.

De eerste is de doop.

En het tweede beeld dat Paulus gebruikt is van 2 planten die één zijn geworden.

2 planten worden 1, doordat je in de stam van de ene plant een inkeping maakt en daar de andere stam op ent. Vervolgens maak je dat vast met tape. En die twee stammen groeien samen op tot één plant.

Eén in Hem, is de gelovige aan Christus gelijkgesteld, in Zijn dood en opstanding.

Als je in de Heere gelooft dan is Zijn dood, jouw dood.

Is Zijn opstanding, jouw opstanding.

Dat wordt je allemaal toegerekend.

Toen Christus daar hing aan het kruis, is ook onze oude mens gekruisigd.

Met andere woorden zegt Paulus tegen de gelovigen: Als Christus nu gestorven is, en dat is Hij, dan geldt dat ook jou.

Als Christus nu opgestaan is en dat is Hij, dan geldt dat ook voor jou. En dat betekent nogal wat in je leven.

Want, nu die oude mens met Hem gekruisigd is aan het kruishout, betekent dat ook dat de oude mens, de zonde, zijn kracht en macht verloren heeft. Want Christus is er voor gestorven.

En nu is dus de zonde voor mij net zoals de zonde is voor Christus. Die zonde is er niet meer. Die heeft Zijn beschikkingsrecht op mij verloren. Die is dood. Zijn macht is verbroken. Christus heeft er mee afgerekend. De vloek betaald. De straf voldaan. En door het geloof in Hem.

Ik dus ook.

En ben ik nu in Christus dood voor de zonden. En is de zonde mijn meester niet meer, maar God. En leef ik nu voor God in Christus Jezus.

Want, in Christus is dat gebeurd en dat staat nu vast ook voor mij.

Paulus zegt dan ook tegen de gelovigen in Rome: dat weet u toch. En dat moet u nu telkens weer opnieuw blijven bedenken, dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft.

De dood heerst niet meer over Hem.

Christus heeft er definitief mee afgerekend, toen Hij het uitriep: Het is volbracht.

En nu leeft Hij voor God.
Bedenkt dat telkens weer.

En meer nog, bedenk dan ook dat u uzelf ook zo rekent (vers 11). Als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere.

Zo moet u uzelf nu zien. Dat je naar jezelf kijkt in Christus en zegt: ik ben dood voor de zonde en levend voor God.

Dat is niet maar een hoopvolle gedachte gemeente. Zo van, nou nu moet ik dat maar als een mooie gedachte mijzelf wat voorhouden.

Nee, daar is Gods belofte voor u. Denk aan de doop.

En voor wie gelooft in Christus is dat realiteit. Zo mag u, die gelooft, naar uzelf kijken. Zo ziet God u in Christus Jezus. En daarom moet Gods kind zichzelf rekenen als dood voor de zonde, en levend voor God.

Dat is de nieuwe positie die hij ontvangen heeft. Uit genade.

Dood voor de zonde, zegt iemand. Maar betekent dat dan dat ik als gelovige geen zonde meer doe.

Gemeente, wij weten wel beter.

De praktijk van de zonde is er nog wel. Maar door Christus werk is er wel iets veranderd. Is niet de zonde jouw meester, je slavendrijver meer. Maar ben je met Christus bloed vrijgekocht van de macht en de kracht van de zonde.

En daarom is de zonde jouw meester niet meer, maar is Christus je Heer.

Door het geloof in Christus heeft de gelovige een nieuwe meester gekregen. Een nieuwe eigenaar.

Jongens en meisjes, als je nu de kern van de preek wilt onthouden, dan moet je dit zinnetje maar onthouden: de zonde is mijn meester niet meer, maar Christus is mijn Heer.

2. Sterven en opstaan door Christus

Wat betekent dat nu concreet gemeente, als u zegt: ja, ik geloof in Hem, ik ben een christen, en Christus is mijn Heere.

Dat betekent dat nogal wat. Dan betekent dat namelijk, dat u voortaan ook leeft voor **Hem**.

Want, wij kunnen niet twee heren, twee eigenaren dienen. Dat, en de zonde je eigenaar is, en tegelijk ook Christus. Dat u van twee walletjes eet. Een beetje van de wereld een ook een beetje van Christus.

En daarom is juist die verandering van positie voor Paulus reden om de gelovige aan te sporen dan ook te leven voor God en zó meer en meer te worden zoals zij in Christus zijn.

Gerechtigd door het geloof in Christus om nu in Zijn kracht ook voortaan voor Hem alleen te leven.

En om je daarom elke dag te bekeren.

En dat betekent daarom ook dat wij moeten strijden tegen de zonde. Dat je moet strijden tegen je oude natuur. Die je nog niet kwijt bent.

Want, die oude natuur die is er nog steeds in ons sterfelijk lichaam.

Laten wij dan ook de zonden hoe langer hoe meer haten en ontvluchten zegt de Heidelbergse Catechismus.

De apostel Paulus schrijft in vers 12-13a: *Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen. En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid.*

Paulus heeft het over wapens. Dan gaat het dus ook over strijd. Maar vergeet in deze strijd nu nooit gemeente, wie u door het geloof in Christus bent. Als de verleidingen daar zijn. De verkeerde begeerten. Dat, omdat Uw Meester ze haat, ook u de zonden en verkeerde verlangens haat. Dat u de zonden ontvlucht, omdat u er niets meer mee te maken wilt hebben. Laat nu de zonde, die geen meester meer is, laat die nu niet meer je gedachten, je woorden, je verstand regeren. Waardoor je toegeeft aan verkeerde begeerten.

Ik kan namelijk niet doen alsof Christus die ene zonde niet erg vindt. Of dat Hij er even een half uurtje niet is, als ik zonden doe. Er ligt namelijk een breuk tussen u en de zonde.

U kunt daarom niet doen alsof Christus er niet meer afgerekend heeft. Want dat heeft Hij wel. Hij is er eens en voor altijd voor gestorven. En ik daarom dus ook. De zonden haten en ontvluchten.

Als je op het punt staat om je geduld te verliezen, en onredelijk uit te varen, en te schreeuwen tegen je kinderen.

Dat je zegt, nee! En soms letterlijk even wegloopt van de situatie, en de zonde voor bent, of ontvlucht.

Als je op de computer zit, of op je telefoon en je opnieuw weer het verkeerde verlangen voelt opkomen om iets te kijken wat zondig is op seksueel gebied, of wat dan ook. Dat je je dan bedenkt dat Christus voor eens en altijd voor de zonde is gestorven en daarom ik ook. En daarom niet toegeeft aan die verkeerde begeerte. Maar de computer uitdoet en wegloopt, weglucht bij de zonde vandaan.

Wat kan het goed zijn om aan iemand die je vertrouwt, je moeiten toe te vertrouwen, zodat hij of zij je kan helpen en ondersteunen in de strijd.

Dat je wanneer je vrienden dingen doen die niet passen bij het leven in dankbaarheid. Bijvoorbeeld te veel drinken, of andere dingen die niet passen bij Gods koninkrijk. En ze vragen je mee te doen, dat je dan zegt: nee.

Nee! Ik doe daar niet aan mee. Ik ben namelijk in Christus gestopt met de zonde. Ik ben geen vriend van de zonde en van de wereld, maar ik ben een kind van God. En dan kan je alleen komen te staan. Dat ze je saai vinden of zelfs links laten liggen. En raar vinden omdat je God dient. Ben jij nog maagd?

En misschien denk je soms wel eens, dat het leven van hen, die Christus niet als hun Meester dienen, heel aantrekkelijk lijkt. Het kan bij tijden ook aan je trekken en verleidelijk zijn. Want, die mensen doen wat ze willen. Maakt niet uit wat.

Maar dan wil de Heere u en jou vandaag ook bemoedigen, om vol te houden. Want zo schrijft Paulus in vers 20-22, vroeger deden jullie dat ook. Was je slaaf van de zonde. Had de zonde je in zijn macht. Maar wat heb je er uiteindelijk aan gehad? Niets. En als je er aan terug denkt schaam je je er voor.

En kijk eens wat het uiteindelijk oplevert na dit leven?
Het eindigt met de dood. De eeuwige dood. De hel.
Maar het leven voor God wat nu strijd kost en soms ook pijn doet!
Sterven aan de zonden, niet toegeven aan verkeerde verlangens en verleidingen, de strijd tegen je zondige natuur, en de wereld. Dat kost in dit leven wat. Soms zelfs je vrienden. Dan hoor je er niet meer bij.
Maar kijk eens hoe deze strijd eindigt. Dat eindigt met het eeuwige leven! Daar hoor je bij!
Wat een bemoediging!

Het is één van de twee gemeente, ook voor u, en jou, en mij.
De eeuwige dood, of het eeuwig leven.
De zonde als heer of Christus als Heer.

Het is de strijd dus waard gemeente! Door lijden en strijd heen tot heerlijkheid.
Strijd.
De apostel Paulus heeft het in Romeinen 6: 13 dan ook over wapens. Hij schrijft daar dat wij onze leden niet ter beschikking moeten stellen aan de zonde als wapens van ongerechtigheid. Je benen, je armen, je tong, je gedachten, je denken als wapens...

Wat kan je een ander 'verwonden' door wat je rechtstreeks tegen iemand zegt of niet zegt, of via via.
Wat kan je je naaste verwonden door over hem of haar kwaad te spreken, of te roddelen. Dan is je tong een wapen van de ongerechtigheid.
Stop er mee. Bekeer je. Leen je tong daar niet voor.
Dan zet je je wapens dus op een verkeerde manier in. Dan zet je ze weer in voor je oude meester. Zonde, is zijn naam.

Maar zet uw wapens in op een goede manier.
Stel ze ter beschikking aan God.
Laat uw leden wapens zijn van gerechtigheid voor God.
Leef voor Hem.
Neem u zelf voor, en doe dat niet zonder gebed, om wanneer u over iemand anders spreekt, alleen positieve dingen te noemen. En zijn er, in uw ogen slechte dingen, houdt ze dan voor u.
Gebruik je tong voor God.
Gebruik je handen, je voeten, je ogen voor God.

Hartelijke vreugde in God door Christus. En lust en liefde om naar de wil van God in alle goede werken te leven.

Dat het je lust en je leven wordt om voor God te leven. Naar Zijn wil.
God uw leven voor God, uw vreugde in God is daar alleen in Christus.
Dankbaar voor Gods genade en liefde voor jou in de Heere Jezus Christus.
Jezelf ter beschikking stellen aan God. Dat je zegt: Heere hier ben ik. Wat wilt U wat ik doen zal.

Elke dag leven voor Hem. Hoe doe je dat?
Als je naar je werk gaat? Als je je schoolwerk doet.
Hoe doe ik mijn werk dan anders dan mijn ongelovige collega?
Als ik zeg dat ik voor God leef. En Christus mijn baas, mijn Meester is? Ga je dan je werk ineens anders doen?

Misschien inhoudelijk niet.

Als u facturen maakt, dan blijft een factuur een factuur.

Als u metselt, dan blijft een steen een steen.

Als u koeien melkt, dan blijft een koe een koe. En een ongelovige boer melkt zijn koe waarschijnlijk op dezelfde manier als een gelovige boer.

En je maakt je huis ook niet ineens anders schoon.

Maar toch is er verschil.

Want, je houding ten opzichte van je taken en je werk. Je houding ten opzichte van je werkgever, van je werknemers, van je naaste, van je dieren is, en wordt in het leven van de dankbaarheid anders.

Je begint, door Gods genade, meer en meer op Christus te lijken.

Waarom probeer ik mijn werk zo goed mogelijk te doen?

Niet in de eerste plaats om promotie te maken, of om mijn baas te 'pleasen'. Maar omdat God van mij vraagt mijn werk goed uit te voeren. Omdat Hij mij deze taak geeft om Hem daar te dienen.

Waardoor ik met mijn gaven en talenten Hem wil eren, en voor Hem wil leven, en ik daarom trouw mijn werk doe.

En omdat Hij het wil, luister ik naar mijn werkgever.

En omdat Hij wil, dat ik goed zorg voor mijn werknemer, en voor mijn dieren, doe ik dat.

Ja, merk ik op dat wat God wil, ook steeds meer mijn wil wordt.

Omdat ingeplant door het geloof in Christus, de Heilige Geest mijn wil en mijn denken verandert. Wil ik Hem in alles dienen.

Zo leven, kost strijd.

Omdat wij nog onszelf, onze zondige natuur, steeds beter leren kennen.

En zo de zonde, en vooral die bij jezelf steeds meer leert zien.

Dat geeft verdriet. Omdat je daarmee God vertoornt.

Dat kost strijd, omdat wij in een zondige wereld leven.

Maar het leven van de dagelijkse bekering, geeft de gelovige tegelijk ook grote vreugde!

Niet dat je in de strijd als kind van God altijd met een grote glimlach rondloopt.

Maar, deze vreugde is wel een diepe vreugde, die door de strijd en moeiten toch altijd blijft.

Omdat je weet, niet altijd voelt... Maar omdat je weet, wie je Meester is en wat Hij voor jou over heeft gehad, en nog steeds over heeft.

Omdat je weet van Gods genade en Zijn trouw. En je uit genade steeds beter leert zien dat de wil van je Meester zo goed is voor jezelf en voor je naaste.

Leven voor je Meester. Dat is uit genade leven naar Gods wil in alle goede werken.

Dat is leven naar Gods wet. Gods wet die u laat zien hoe God door u en mij gediend wil worden.

Daarom horen wij elke zondag de 10 geboden, Gods goede wil voor ons leven.

Leef dan voor Hem gemeente, gelovig ziende op, en levend uit, Christus' werk. Zodat wie u door het geloof bent in Christus, ook steeds meer zichtbaar wordt in uw leven:

De zonde is mijn meester niet meer, maar Jezus Christus, Hij is Heer.

AMEN

